

Wie vandaag pleit voor nieuwe kernenergie is een dogmaticus die blind is voor de échte, goedkope en onmiddellijk toepasbare oplossingen

Alex Polfliet, energie-expert en bestuurder, namens de Bond Beter Leefmilieu. Almut Bonhage, beleidsexpert energie Bond Beter Leefmilieu. Zij vinden de nucleaire plannen van Bart De Wever duur, gevaarlijk en zo goed als onmogelijk te realiseren.

Deze krant kon [het energieluik van de federale formateursnota van Bart De Wever \(N-VA\)](#) inkijken. Daarin geeft hij aan de drempels te willen wegwerken om 8 gigawatt aan nieuwe kerncentrales te bouwen. Om de formateur daarbij te helpen lijsten we even op wat die voornaamste drempels zijn.

Een eerste drempel betreft het kostenplaatje. Bart De Wever moet een middel vinden om kernenergie op korte termijn zes keer goedkoper te maken dan die vandaag is. Een zeer recente studie van het gerenommeerde bureau Lazard toont namelijk aan dat wanneer je de juiste verhoudingen aan zonnepanelen, windturbines en batterijopslag met elkaar combineert, je 90 procent beschikbaarheid kan garanderen tegen een kost die één zesde bedraagt van die van kerncentrales die evenveel beschikbaarheid garanderen. Geen wonder dat het IPCC in zijn laatste klimaatrapport stelde dat kernenergie “de op één na slechtste oplossing inzake klimaatmitigatie” is. Met hetzelfde geld kan je veel sneller en veel meer doen voor het klimaat.

Een tweede drempel bestaat erin om een exploitant te vinden die het investerings- en uitbatingsrisico op zich wil nemen. Voor hernieuwbare energieprojecten zijn er honderden Belgische bedrijven die elke dag opnieuw dat risico willen nemen. Voor kernenergie is er vandaag in heel de wereld geen enkel commercieel bedrijf dat ook maar een zweem van interesse heeft. De enige overgebleven spelers die nog in kernenergie willen investeren zijn staatsbedrijven: EDF heeft al meer dan de handen vol met de megalomane plannen van Macron. Die wil acht nieuwe kerncentrales. Blijft dus over: het Chinese National Nuclear Corporation of het Russische Rosatom. Kiest u maar, meneer De Wever.

De combinatie van bovenstaande obstakels maakt dat een kerncentrale vandaag niet meer gebouwd kan worden zonder dat de overheid de nodige financiële garanties en forse subsidies geeft. Dat betekent een bijkomende drempel: hoe ga je aan de bevolking en de *captains of industry* uitleggen dat stroom zes keer duurder wordt, hetzij op de eindfactuur hetzij via de belastingfactuur?

En als je het financiert vanuit de begroting, hoe ga je dan – hier is drempel vier – aan Europa uitleggen dat we enerzijds 30 miljard gaan besparen en ons tegelijk tot een gigantische bijkomende nucleaire factuur engageren? Ter info: 8 gigawatt aan kernenergie kost minstens 120 miljard euro.

Een vijfde drempel is: waar haal je je verrijkt uranium? 65 procent van het uranium is afkomstig uit Rusland of zijn vazalstaten Kazachstan, Oezbekistan en Niger. Uranium is dan wel vrijgesteld van het embargo tegenover Rusland, je kan toch moeilijk aan de ene kant het militair budget verhogen om je te bewapenen tegenover een vijand en tegelijkertijd diezelfde vijand blijven verrijken en er voor je energie afhankelijk van zijn?

De formateur kijkt naar technologie die “op korte termijn” inzetbaar is. Er werden de voorbije decennia vier nieuwe westerse kerncentrales gebouwd: de Finse Olkiluoto 3-centrale kreeg een vergunning in het jaar 2000 en werd pas vorig jaar opgestart. Een doorlooptijd van 23 jaar dus. De Amerikaanse Vogtle 3 & 4-centrale ging iets sneller en was op 15 jaar klaar. EDF kreeg in Frankrijk in 2004 een vergunning voor zijn nieuwe kerncentrale in Flamanville en hoopt tegen eind dit jaar te kunnen opstarten. En de Britse Hinkley Point-centrale werd vergund in 2008 en zou volgens de laatste inschatting van de bouwheer klaar zijn tegen 2031. Een zesde drempel is dus om in het Van Dale-woordenboek een nieuwe definitie voor ‘korte termijn’ te laten registreren.

Het schrappen van de wet op de kernuitstap is een bijzonder kleine drempel want louter een formaliteit. Het verandert evenwel niets aan bovenstaande economische realiteit. Wie vandaag pleit voor nieuwe kernenergie is een luchtfietser en een dogmaticus die blind is voor de échte, goedkope en onmiddellijk toepasbare oplossingen: investeer volop in hernieuwbare energie, opslag, flexibiliteit en versterking van het elektriciteitsnet. Helaas lezen we daarover niets in de nota van de formateur.